

Rudfeld: Man gaar vist ikke Sandheden for nær, naar man siger, at den Forhandling, som er foregaaet her i den sidste Uge, kun for en meget ringe Del har drejet sig om det Finanslovtorstag, der foreligger til Behandling, det har navnlig været Statsregnskabet for det foregaaende Aar, man har drøftet. Efter de Udtalelser, der er fremkommet dels i Pressen og dels paa offentlige Møder fra Oppositionen, navnlig fra Socialdemokratiets Side, kunde man have ventet, at der skulde rejses en indgaaende Diskussion om det Arbejdsprogram, som blev vedtaget i Odense i Sommer, men heller ikke det har man hørt noget videre om udover nogle almindelige Talemaader, som ikke gav nogen særlig Oplysning om, hvorledes det skulde virke erhvervsmæssigt og økonomisk. Man har ikke udmaalt det i Tal, ikke givet det mindste Gran af Oplysning om, hvorledes det skulde virke, blot fremsat nogle ganske almindelige Talemaader om, at det skulde være Millionærerne, der skulde betale Statsgælden o. s. v.; men dette er ikke tilstrækkeligt til at belyse det nævnte Arbejdsprogram.

Forhandlingen har altsaa navnlig drejet sig om det afsluttede Statsregnskab. Om dette Statsregnskab og dets Opstilling kunde ogsaa jeg have Lyst til at sige et Par Ord. Det udviser, som det ofte er blevet fremhævet, paa Driften en Fremgang paa 93 Mill. Kr., og der er vel neppe Tvivl om, at det er denne betydelige Fremgang, der har gjort Oppositionen en lille Smule pessimistisk, thi man kan vende og dreje det, hvorledes man vil, man kan stille Tallene op paa den ene eller den anden Maade, postere om, trække fra og lægge til, Fremgangen vil alligevel blive ved at være der uden Hensyn hertil. Det blev fremhævet af den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, at Finansministeren maatte være glad ved, at der ikke var foretaget en Ompostering eller en anden Opstilling af Statens Regnskab, thi saa vilde det ikke komme til at vise det lille Overskud paa Driften, som nu foreligger, men der vilde fremkomme et Underskud. Det er muligvis nok rigtigt, men det vil alligevel ikke ophæve selve Fremgangen paa 93 Mill. Kr. i Forhold til det foregaaende Aar. Jeg vil mene, at det vilde være meget heldigt, om den Regnskabskommission, som sidder, snart kunde blive færdig med sit Arbejde, saaledes at vi kunde faa et Statsregnskab, som viser de virkelige finansielle Forhold, thi det er uheldigt ogsaa for Bedømmelsen af Landets Stilling udadtil, at man i Pressen og rundt

omkring, hvor dette Regnskab offentliggøres, stadig arbejder med et Underskud, i Aar paa 60 Mill. Kr., som ikke er noget egentligt Underskud, i hvert Fald for den allervæsentligste Dels Vedkommende. Jeg tror, det vilde være heldigere, om man kunde henvise til, at der nu i Forholdet mellem Statens Indtægter og Udgifter, selv efter en meget nøjagtig Opstilling, er Balance, eller i hvert Tilfælde meget nær derved. Det kan aldrig gavne Landets økonomiske Stilling, at man, hvor den danske Presse læses i Udlandet, ser, at den danske Stat stadig kører med Underskud, som for det sidste Aars Vedkommende er 60 Mill. Kr. Jeg vilde være tilbøjelig til at tro, at det vilde være gavnligt for Vurderingen af Statens økonomiske Stilling snarest muligt at faa dette Forhold ændret, thi uden Hensyn til, om man faar § 26 renset, faar de Udgifter, som virkelig henhører til Statens Drift, henlagt under Driften — og der findes betydelige Poster ogsaa paa § 26, som slet ikke hører hjemme der —, er der dog ingen Tvivl om, at den allervæsentligste Del af det Underskud paa 63 Mill. Kr., som fremkommer paa § 26, kun er et kasse-mæssigt Underskud og ikke et virkeligt Underskud paa Statens Drift, kun en Overførelse af Statens Aktiver fra Kassebeholdningen til andre Statsaktiver. Det vil jeg haabe kan blive Resultatet af den siddende Regnskabskommissions Arbejde.

I samme Forbindelse kunde jeg have Lyst til at sige, at ogsaa paa andre Punkter haaber jeg, der vil fremkomme Ændringer i Statens Regnskabsopstilling, idet nemlig den nuværende Opstilling ikke dækker de virkelige Forhold, ikke giver et virkeligt Billede af, hvorledes Forholdene er, idet man navnlig med Hensyn til Brug af Statens Bygninger i mange væsentlige Tilfælde slet ikke ser, hvad deres Drift koster Staten. Naar man paa Statens Regnskab ser, at Udgifterne til Rigsdagen er omkring 2½ Mill. Kr. — mange mener, de er alt for store, vi er ogsaa enige om, at de saa vidt muligt bør sættes ned, og de er da ogsaa bragt ned i sidste Finansaar —, dækker disse 2½ Millioner dog aldeles ikke Udgiften ved Rigsdagen. Vi maa huske paa, at den lægger Beslag paa noget nær en Trediedel eller saa af Statsaktivet Christiansborg, som er vurderet til 48 Mill. Kr. En Trediedel deraf er 16 Millioner, og selv om man regner med en saa lav Rente som 4 pCt., vil vi dog komme op paa en Lejeudgift for Rigsdagen af over 600 000 Kr. Først naar det lægges til, faar man den reelle Udgift, som Rigs-